

Informace o nové právní úpravě rozhodování o pracovní neschopnosti od 1.1.2009

Dne 1.1.2009 vstoupí v účinnost zákon č.187/2006 Sb., o nemocenském pojištění. Kromě řady jiných změn tento zákon nově upravuje práva a povinnosti lékařů (zdravotnických zařízení) vztahující se k rozhodování o pracovní neschopnosti.

Dle ustanovení § 57, je ošetřující lékař (není totožné s pojmem registrující lékař) povinen rozhodnout o vzniku dočasné pracovní neschopnosti v případě, kdy vyšetřením zjistí, že pojištěnci jeho zdravotní stav pro nemoc nebo úraz (dále jen "nemoc") nedovoluje vykonávat dosavadní pojištěnou činnost, nebo v případě, kdy pojištěnec byl přijat do ústavní péče v nemocnici nebo odborném léčebném ústavu (dále jen "ústavní péče") nebo kterému byla na základě veřejného zdravotního pojištění poskytnuta komplexní lázeňská péče.

Dle ustanovení §54 se ošetřujícím lékařem rozumí zdravotnické zařízení, které svými lékaři poskytuje pojištěnci nebo jiné posuzované osobě ambulantní péči v příslušné odbornosti, ústavní nebo lázeňskou péči, s výjimkou zařízení záchranné služby a pohotovostní služby.

Kontrolu plnění povinností ošetřujících lékařů při posuzování zdravotního stavu a dočasné pracovní neschopnosti a potřeby ošetřování je oprávněn provádět orgán nemocenského pojištění prostřednictvím svých lékařů. Orgán nemocenského pojištění je rovněž oprávněn ukládat pokuty za porušení těchto povinností.

Až potud nejde v zásadě o nic nového (doposud byla obdobná úprava obsažena ve vyhlášce č.31/1993 Sb., nyní je obsažena přímo v zákoně). Každý ošetřující lékař je povinen vystavit potvrzení dočasné pracovní neschopnosti a plnit další povinnosti s tímto spojené, pokud zjistí, že jsou v konkrétním případě dány pro vystavení důvody.

Tuto povinnost nemají pouze lékaři zdravotnické záchranné služby a zařízení závodní preventivní péče v rámci první pomoci.

Nově zákon upravuje, že lékař, který provádí posuzování dočasné pracovní neschopnosti a zdravotního stavu pro účely poskytování peněžité pomoci v mateřství, ošetřovného a vyrovnávacího příspěvku v těhotenství a mateřství, je oprávněn provádět tuto činnost jen v rozsahu své odbornosti.

V minulosti často docházelo k situacím, kdy praktický lékař prováděl posuzování pracovní neschopnosti za lékaře ambulantního specialistu, nebo za lékaře pracujícího v ústavním zařízení (tito porušovali své povinnosti tím, že vystavení potvrzení o pracovní neschopnosti neprovedli, ač byli dle vyhlášky povinni jej provést). Nyní se takovýmto postupem vystavuje riziku sankce jak lékař, který nesplní svou povinnost vystavení potvrzení o vzniku dočasné pracovní neschopnosti provést, tak i lékař, který jej vystaví namísto tohoto lékaře, v případě, kdy toto posouzení bude mimo rozsah jeho odbornosti.

Podle ustanovení §57 odst.4 je ošetřující lékař v případě, kdy nevystaví potvrzení o vzniku pracovní neschopnosti na žádost pojištěnce vydat rozhodnutí o tom, že dočasná pracovní neschopnost nevznikla. Toto rozhodnutí je pak dále přezkoumatelné.

Mgr.Jakub Uher